

בולעטין # 239- אב תשמ"ב לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׂבֻטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שֶׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבֵאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.
באר שבע, ארץ ישראל

ספר הלכות גדולות סימן עד - הלכות תמורה

ארץ הנגב בית המנוגב מכל טובה. ונתתה לי גלת מים אדם שאין בידו אלא תורה בלבד. ויתן לה כלב את גלת עלית ואת גלת תחתית אמר לה מי שכל רזי עליונים ותחתונים גלויים לפניו יבקש מזונות ממנו. וכלב בן קנז הוא כלב בן יפונה מאי יפנה, שפנה מעצת מרגלים, ואכתי בן קנז הוא בן חצרון הוא דכתיב (דה"א ב, יח) וכלב בן חצרון הוליד את עזובה אשה וגו', אמר רבא כלב חורגיה דקנז הוה ונקרא על שמו. תנא הוא עתניאל הוא יעבץ, ומה שמו, יהודה אחי שמעון שמו. עתניאל שענהו אל, יעבץ שיעץ וריבץ תורה בישראל, ומה שמו יהודה אחי שמעון שמו. ומנלן דענהו אל, דכתיב (שם ד) ויקרא יעבץ לאלהי ישראל וגו' אם ברך תברכני בתורה והרבית את גבולי בתלמידים, והיתה ידך עמי שלא ישתכח תלמודי מלבי, ועשית מרעה שיזדמנו לי ריעים כמותי, לבלתי עצבי שלא ישגבני יצר הרע מלשנות, עצבי, אם אתה עושה כן מוטב ואם לאו הריני הולך בנסיסי לשאול, מיד ויבא אלהים אשר שאל, כיוצא בדבר

אתה אומר (משלי כט, יג) רש ואיש תככים נפגשו מאיר עיני שניהם ה' בשעה שהתלמיד הולך אצל הרב ואומר לו למדני תורה אם מלמדו מאיר עיני שניהם ה' ואם לאו רש ואיש תככים נפגשו. עשה כלם ה' מי שעשאו חכם לזה עושה אותו טפש לזה עושה אותו חכם זו משנת רבי נתן, רבי יהודה הנשיא אומר אם ברך תברכני בפריה ורביה, והרבית את גבולי בבנים ובבנות, והיתה ידך עמי במשא ומתן, ועשית מרעה שלא יהיה בי מיחוש ראש מיחוש אזנים מיחוש עינים, לבלתי עצבי שלא ישגבני יצר הרע מלשנות, עצבי, אם אתה עושה לי כן מוטב ואם לאו הריני הולך בנסיסי לשאול, מיד ויבא אלהים את אשר שאל, כיוצא בדבר אתה אומר (שם כב, ב) עשיר ורש נפגשו מאיר עיני שניהם ה' בשעה שהעני הולך אצל בעל הבית ואומר לו פרנסני אם מפרנסו מאיר עיני שניהם ה' ואם לאו עשיר ורש נפגשו מי שעשאו עשיר לזה עושה אותו עני עני לזה עושה אותו עשיר. תניא (פסחים קט ע"ב) לא יאכל תרי ולא ישתה תרי ולא יקנח בתרי ולא יעשה צרכיו תרי. תנו רבנן (שם קי ע"א) השותה כפלים דמו בראשו. אמר רב יהודה אימתי בזמן שלא ראה פני השוק אבל ראה פני השוק הרשות בידו. (שם קי ע"ב) במערבא לא קפדי אזוגי בנהרדעא קפדי, דקפיד קפדי בהדיה ודלא קפיד לא קפדי בהדיה. כי אתא רב דימי אמר שני ביצים שני אגוזים ושני קישואין ודבר אחר הלכה למשה מסיני. איסתפק להו לרבנן מאי דבר אחר וגזור אכל מילי משום דבר אחר. חנות אין בה משום זוגות. אורח ונמלך ואשה אין בהן משום זוגות. אמר רב נחמן תרי קמי תכא וחד אתכא מצטרף, חד מן קמי תכא ותרי אתכא לא מצטרף, ודכולי עלמא תרי אתכא וחד בתר תכא לא מצטרף משום מעשה דרבה בר נחמני. עשרה ששה שמונה אין בהן משום זוגות. אמר רב כהנא (ב"מ פו ע"א) אישתעי לי חמא בר ברתיה דחוסה רבה בר נחמני בשמדא נח נפשיה, אזול אכלו ביה קורצא בי מלכא איכא גברא חד ביהודאי דקא מבטיל תריסר אלפי גברי ירחא בקיטא וירחא בסיתוא מכרגא, שדרו פריסקתא בתריה, ערק אזל לצריפה דעינא מצריפא דעינא לשיחי משיחי לאפדנא דשכיח, איתרמי ההוא פריסתקא התם קריבו ליה תכא ואשקויה תרי אתכא ודליוה לתכא, הדר פרצופיה לאחוריה, אמרי ליה מאי נעביד גברא דמלכא הוא, אמר

להו קריבו ליה תכא ואנקטוה כסא, עבדו ליה הכי ואיתסי. א"ר שמעון בן לקיש (פסחים קיא ע"א) ארבעה דברים העושה אותן דמו בראשו, הנפנה בין דקל לכותל והעובר בין שני דקלים והשותה מים שאולין, ולא אמרן אלא דשיילינהו קטן אבל שיילינהו גדול ליתן לן בה, והעובר על מים שפוכים, ולא אמרן אלא דלא פסקינהו בעפרא ולא תף בהו רוקא ולא נפל עליהו שמשא ולא חליף עליהו שיתין ניגרי ולא רכיב חמרא ולא סיים מסאני אבל איכא חדא מיניהו לית לן בה, ודוקא בתו דליכא למיחש לכשפים אבל אשתו דאיכא למיחש לכשפים אפילו כולהו, הוה עובדא בההוא גברא דרכיב חמרא וסיים מסאני וגמוד מסאני וצואי כרעא. תנו רבנן שלשה לא ממצעין ולא מתמצעין ואילו הן הכלב והדקל והאשה ויש אומרים אף חזיר ויש אומרים אף נחש. היכא דפסקיה מאי תקנתיה, אמר רב פפא נפתח באל ונפסק באל אינמי נפתח בלא ונפסק בלא. (שם קיא ע"ב) האי מאן דמיפני אגידרא דדיקלא אחדא ליה רוח פלגא, דמחית רישיה עלה אחדא ליה רוח צררא, דעבר על דיקלא יחידאה, אי קטיל מיקטל אי איתעקורי מיתעקר ומיית, מאי תקנתיה, לדרוך ביה:
סליקו להו הלכות תמורה:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)